

Proje Büyükadanın kuzeydoğu sahil şeridinin sonladığı noktada konumlandırılmıştır. Bu noktanın seçilme nedeni şehir hatlarının olmaması, bir şehir hatlarından daha az kalabalık deniz ulaşımının sağlanabilmesi , ayrıca bisikletle ilişkilendirilebilecek bir yapıya sahip olmasıdır. Projenin kıyı şeridinin sonunda olması da insanlara yeni bir deneyim sunmak gibi bir çok önemli portansiyeli de içinde bulundurmaktadır. Proje tasarlanırken dikkat edilen noktalar, belirtildiği gibi engelsiz olması ve sürdürülebilir olması olmuştur. Engelsiz iskele tasarımında önemsenen şeyler ise engelli bireyler için tamamen eğimsiz, engelsiz kısacası düzayak bir koridor oluşturmaktır. Bu tasarım adada kullanılan bisiklet ulaşımına da daha iyi hizmet vermektedir. Görme engelli bir mimar olan Chris Downey: “ Bir binada erişilebilirlik, tekerlekli sandalye çözümlerinden ibaret değildir; çünkü insanlar farklı engellere sahip olabilir. Kullanımı daha kolay binalar tasarlamak için binalar sadece görme duyusuyla veya sadece görsellerle iletişim kurmamalıdır, daha fazlasını yapmalıdır.” demiştir. Bu sözlerden ilham alınarak tasarlanan koridorlar renklerle, dokularla, ışıklarla, akustikle daha algılanabilir hale getirilmeye çalışıldı. Sürdürülebilir kısımda ise, esas çatıda kullanılan, geridönüştürülebilir bir malzeme olan ahşap paletler bu amaç için kullanıldı. Bu çatıda ısı yalıtımı, yeşil çatı, güneş panelleri, ve yağmur suyunu toplama çalışmaları yapıldı. Çatıyı taşıyan kolonlardan çatının üstüne uzantılar yapılarak rüzgar gülleriyle, rüzgar enerjisi elde edilmeye çalışıldı. Projenin en önemli noktasında bulunan baca ise hem sürdürülebilirlik hem de engelsizlik amacı gütmekte. Bu baca içindeki sistemle dalga seslerini içeri alıp engelli vatandaşların burayı algılamasını sağlarken aynı zamanda içinden gelen havayla havalandırma işlemlerini yapmaktadır. Ayrıca bu baca geceleri de bir fener görevi görmektedir.

Sonuç olarak, bu projede amaç sürdürülebilir ve tamamen engelsiz bir iskele tasarımı olmuştur.

Görme engelli bir mimar olan Chris Downey: “ Bir binada erişilebilirlik, tekerlekli sandalye çözümlerinden ibaret değildir; çünkü insanlar farklı engellere sahip olabilir. Kullanımı daha kolay binalar tasarlamak için binalar sadece görme duyusuyla veya sadece görsellerle iletişim kurmamalıdır, daha fazlasını yapmalıdır.” demiştir.